

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

10 octombrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte – Gordilă Nicolae,

Judecători – Guzun Ion, Covalenco Elena, Catan Liliana și Diaconu Iurie,

a judecat în ședință, fără citarea părților, recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Cahul, Cebotarie Vitali, prin care solicită casarea deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 18 aprilie 2017, în cauza penală privindu-l pe

Calașnicov Stanislav Xxxxx, Xxxxx

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. *prima instanță: 10.07.2014 – 18.11.2016;*
2. *instanța de apel: 23.12.2016 – 18.04.2017;*
3. *instanța de recurs: 23.06.2017 – 10.10.2017;*

Asupra recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Cahul din 18 noiembrie 2016, Calașnicov Stanislav a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 327 alin. (1) Cod penal, cu aplicarea art. 10 Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 400 unități convenționale, ceea ce constituie 8000 lei, cu privarea de dreptul de a exercita activitate în domeniul organelor interne pe un termen de 3 ani.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că, la data de 09 februarie 2014, șeful Inspectoratului de Poliție Cahul, Ștefan Nucă în jurul orei 13:20, i-a comunicat telefonic șefului Direcției Regionale Sud a Poliției de Frontieră, locotent-colonel Grosu Victor că, în zona satului Zîraești, r-nul Cahul, avea loc o vânătoare ilegală, și respectivul a trimis un grup de colaboratori ai IP Cahul.

Primind această informație, șeful DR SUD Grosu Victor a dat indicație șefilor sectoarelor de poliție de frontieră Cahul și Gotești, Musteață Nina și respectiv Platon Valeriu ca să trimită câte un grup de intervenție la semnul de frontieră 1261, pentru a

stabili toate circumstanțele desfășurării vânătorii ilegale.

Din partea SP Cahul, cu grupul de intervenție la fața locului a ieșit șeful-adjunct al SPF Cahul, maior Calășnicov Stanislav, care la data de 09.02.2014, era responsabil de acest sector.

Ulterior, aproximativ la orele 14.00 maiorul Calășnicov Stanislav l-a informat pe locotenent-colonelul Grosu Victor că, în spatele sectorului de frontieră, aproximativ la 2-3 km, sunt un grup de vânători în număr de 10-12 persoane, care s-au legitimat și aveau toate actele în regulă. Potrivit materialelor urmăririi penale, acest grup de vânători au venit din satul Zîrnești, unde se aflau la vânătoarea de vulpi, deoarece au auzit multiple împușcături în zona de frontieră, însă nu au intrat în zona de frontieră, deoarece potrivit declarațiilor acestora colaboratorii Poliției de frontieră nu le-au permis accesul în zona de frontieră.

Mai târziu, aproximativ la ora 14:40, maiorul Calășnicov Stanislav i-a raportat din nou șefului DR Sud Victor Grosu că, au mai fost depistate 5 persoane în zona de frontieră lângă digul de protecție, fără arme și cu buletinele de identitate cu viza de reședință în orașul Cahul, care au fost identificate că sunt Bratan Alexandru Xxxxx, născut la xxxxx, Bratan Evgheni Xxxxxx, născut la xxxxx, Leahu Dionisie Xxxxxx, născut la xxxxx, Tuzlucov Valeriu Xxxxx, născut la xxxxx și Reiher Serghei Xxxxx, născut la xxxxx.

În contextul acestor circumstanțe, locotenent-colonelul Grosu Victor i-a dat indicații maiorului Calășnicov Stanislav să verifice zona în vederea depistării unor urme sau indici ce ar demonstra faptul că, a avut loc vânătoarea, însă maiorul Calășnicov S. i-a raportat că, nu a depistat careva urme sau indici ce ar demonstra faptul că a avut loc o vânătoare.

Totodată, la 10.02.2014 la telefonul liniei specializate anticorupție a Departamentului Politeii de Frontieră, a parvenit informația de la o persoană care nu s-a prezentat, precum că, la 09.02.2014, persoane necunoscute au organizat o vânătoare ilegală în apropierea satului Zîrnești, raionul Cahul, în zona semnelor de frontieră 1261 și 1263, fiind împușcați 10 mistreți și 5 căprioare.

Ca urmare, șeful DR Sud Grosu Victor, repetat i-a dat indicații maiorului Calășnicov Stanislav să verifice zona de frontieră, însă din nou acesta i-a raportat că nu au fost stabilite careva urme privind desfășurarea vânătoarei în zona de frontieră.

La rândul său, șeful DR Sud Grosu Victor la data de 10.02.2014 a trimis la fața locului pe R. Catanoi, șeful secției control al frontierei și V. Gîrneț, șef al Serviciului

Auto, care între sectoarele de frontieră 1260 și 1261, la aproximativ 200 metri de la stația de pompare pe partea dreaptă a digului au depistat urme de sânge astupate cu zăpadă.

La data de 17.02.2014 în urma efectuării cercetării la fața locului de către organul de urmărire penală al Poliției de Frontieră au fost depistate multiple tuburi de cartușe și mostre de substanță de culoare brună-roșcată, care ulterior, în urma efectuării expertizei biologice, s-a constatat a fi sânge de mistreț.

Fapta a fost încadrată juridic în prevederile art. 327 alin. (1) Cod penal, *folosirea intenționată a situației de serviciu în interese personale, fapt care a cauzat daune în proporții considerabile intereselor publice.*

3. Sentința de a fost atacată cu apeluri de către:

3.1. Procurorul în Procuratura raionului Cahul, Mihail Cara, prin care a solicitat casarea sentinței primei instanțe, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Calășnicov Stanislav să fie recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 327 alin. (1) Cod penal, fiindu-i stabilită cu aplicarea art. 10 Cod penal, o pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 400 u.c, echivalentul sumei de 8000 lei și cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice pe un termen de 5 ani.

În motivarea apelului procurorul a indicat că, instanța de fond a dat o apreciere justă probelor administrate potrivit art. 101 Codul de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, utilității, concludentei, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, astfel ajungând corect la concluzia cu privire la vinovăția lui Calășnicov Stanislav de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 327 alin. (1) Cod penal.

Cu toate acestea, acuzatorul de stat a considerat că, pedeapsa stabilită lui Calășnicov Stanislav nu corespunde gravității infracțiunii comise, circumstanțelor stabilite în cauză, personalității făptuitorului, motiv din care sentința urmează a fi casată cu pronunțarea unei noi hotărâri și cu stabilirea unei pedepse mai severe.

În susținerea poziției sale a făcut referire la prevederile art. 75 alin. (1) Cod penal, totodată a menționat că, ținând cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana inculpatului, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului a considerat că, lui Calășnicov Stanislav urmează să-i fie stabilită o pedeapsă cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice pe un termen de 5 ani.

3.2. Inculpatul Calășnicov Stanislav, prin care a solicitat casarea sentinței și

pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Calășnicov Stanislav să fie achitat.

În motivarea apelului a indicat că, instanța fără a argumenta poziția sa, l-a recunoscut vinovat pentru faptul că nu a verificat minuțios zona pentru depistarea desfășurării unei vânători ilegale, nu a îndeplinit sarcinile de serviciu stabilite prin ordinul șefului DR SUD, Grosu Victor și că a luat patrula în drum spre Cahul.

Referitor la neîndeplinirea ordinului șefului DR SUD Grosu Victor, a menționat că, atât în faza de urmărire penală, cât și în ședința de judecată, s-a dovedit cu certitudine că șeful DR SUD Grosu Victor, nu i-a dat nici un ordin. A susținut că, faptul dat se dovedește prin audierea lui Grosu Victor în calitate de martor (f.d. 112-114 vol. I; f.d. 23-25 vol. III), descifrările telefonice (f.d. 194-216 vol. I).

A mai invocat că, în faza de urmărire penală și în ședința de judecată s-a dovedit cu certitudine faptul, că el a fost telefonat de către șeful SPF Cahul, Musteață Nina, care i-a dat indicații să se deplaseze în teritoriu, să aprecieze situația și să i-a măsurile corespunzătoare situației de pe loc, fapt care Calășnicov Stanislav a executat întocmai sarcinile puse în fața sa și atribuțiilor de serviciu.

Inculpatul a mai relatat că, instanța a apreciat eronat aplicabilitatea planului de organizare a cooperării între sectoarele poliției de frontieră „Gotești” și „Cahul”, or planul în cauză a fost semnat de către mai mulți ofițeri la 09.01.2014 dar nu la 09.02.2014.

Inculpatul a mai menționat că, un alt moment dovedit cu certitudine în instanța de judecată este și faptul, că la 09.02.2014, până la ora 15.30, nu a avut loc o careva vânătoare ilegală pe porțiunea de sector patrulată de patrula aflată în subordina SPF Cahul. Faptul dat se dovedește prin depozițiile martorilor plutonier Belicov Sergiu, plutonier Rotaru Vadim, maior de poliție a IP Cahul Cîrjeu Ghenadie, plutonier SPF Gotești Cauzac Nicolae, Calanjov Nicolae, Bragagiu Vladimir ș.a.

A mai menționat că, procesul-verbal de cercetare la fața locului anexat la materialele cauzei penale a fost întocmit la 17.02.2014 și nu dovedește cu certitudine faptul că urmele de vânătoare au fost create la 09.02.2014, până la ora 15.30, iar faptul că Bratan Alexandru a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 233 Cod penal, de asemenea nu dovedește faptul că vânătoarea a avut loc în sectorul aflat în subordinea lui. Fiind audiat în ședința de judecată în calitate de martor, Bratan Alexandru a declarat că mistreții cu care s-au fotografiat erau lângă o stație de pompare la vre-o 200-300 metri în regiunea Chircani. Sectorul frontierei de care a

menționat martorul Bratan Alexandru se află la o distanță de 10 km de semnul de frontieră 1260-1261. Fotografiiile care sunt anexate la materialele cauzei (f.d. 62-77 vol. I), arată între ora 10.00 și 11.00, sau după ora 17.00. Astfel, a invocat că fotografiile în cauză nici de cum nu puteau fi făcute pe sectorul de frontieră Cahul.

A mai relatat că, în cadrul examinării cauzei s-a dovedit cu certitudine faptul că el nu a încălcat atribuțiile de serviciu care se aflau în sarcina sa, fapt dovedit prin cele sus relatate, mai mult ca atât nu s-a dovedit, că el ar fi avut un careva interes material sau personal.

În susținerea argumentului respectiv a făcut referire la declarațiile martorului Bratan Alexandru în cadrul ședinței de judecată (f.d. 151 vol.III).

Inculpatul a atenționat instanța de apel, că aprecierea eronată și superficială a circumstanțelor cauzei penale, așa cum a fost admisă de către prima instanță, duce la încălcarea drepturilor sale și anume a dreptului la un proces echitabil, drept garantat de art. 6 paragraf 1 al Convenției CȚEDO.

4. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 18 aprilie 2017, a fost respins, ca nefondat, apelul declarat de către procurorul în Procuratura raionului Cahul, Cara Mihail.

Admis apelul declarat de către inculpatul Calășnicov Stanislav, casată total sentința Judecătorei Cahul din 18 noiembrie 2016, prin care Calășnicov Stanislav a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 327 alin. (1) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 400 unități convenționale, echivalentul a 8000 lei, cu privarea de dreptul de a exercita activitate în domeniul organelor interne pe un termen de 3 ani.

Pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, după cum urmează:

Calășnicov Stanislav învinuit de săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 327 alin. (1) Cod penal, a fost achitat, din motivul că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

4.1. În motivarea soluției adoptate instanța de apel a menționat că, la solicitarea procurorului în ședința instanței de apel în susținerea vinovăției inculpatului Calășnicov Stanislav în săvârșirea faptei imputate au fost examinate materialele din dosar, și anume:

- ordonanța de începere a urmăririi penale din 09 iunie 2014 (f.d. 1 vol. I);
- procesul-verbal de constatare a infracțiunii depistate din 05 iunie 2014 (f.d. 8 vol.

I);

- procesul-verbal de sesizare despre săvârșirea sau pregătirea pentru săvârșirea infracțiunii din 17.02.2014 (f.d. 11 vol. I);

- procesul-verbal de cercetare la fața locului din 17.02.2014 și schița locului faptei (f.d. 12-54 vol. I);

- procesul-verbal de examinare a purtătorului optic de informație de tip DVD-R (f.d. 55-94 vol. I);

- procesul-verbal de audiere a martorului Calanjov Nicolae (f.d. 95-97 vol. I);

- procesul-verbal de audiere a martorului Stepan Aliona (f.d. 98-99 vol. I);

- procesul-verbal de audiere a martorului Efimenco Maria (f.d. 100-101 vol. I);

- procesul-verbal de audiere a martorului Cauzac Nicolae (f.d. 102-103 vol. I);

- procesul-verbal de audiere a martorului Chiciuc Roman (f.d. 104-105 vol. I);

- procesul-verbal de audiere a martorului Rotam Vadim (f.d. 106-107 vol. I);

- procesul-verbal de audiere a martorului Belicov Sergiu (f.d. 108-109 vol. I);

- procesul-verbal de audiere a martorului Sterpu Nicolae (f.d. 110-111 vol. I);

- procesul-verbal de audiere a martorului Grosu Victor (f.d. 112-114 vol. I);

- procesul-verbal de audiere a martorului Rahubenco Gheorghe (f.d. 115-117 vol. I);

I);

- procesul-verbal de audiere a martorului Cîrjeu Ghenadie (f.d. 118-119 vol. I);

- procesul-verbal de audiere a martorului Bragagiu Vladimir (f.d. 120-122 vol. I);

- lista participanților la vânătoarea de vulpi la data de 09.02.2014 (f.d. 123 vol. I);

- procesul-verbal de audiere a martorului Gîrneț Valeriu.(f.d. 124-125 vol. I);

- procesul-verbal de audiere a martorului Donica Arcadie (f.d. 126-128 vol. I);

- procesul-verbal de audiere a martorului Caranfil Fiodor Ion. (f.d. 129-131 vol. I);

- procesul-verbal de audiere a martorului Dermenji Ion (f.d. 132-134 vol. I);

- procesul -verbal de audiere a martorului Unciuc Oleg (f.d.135-137 vol. I);

- ordonanța de ridicare din 19 iunie 2014, prin care au fost ridicate documentele din materialele cauzei penale nr. 20144870009 (f.d. 142-143 vol. I);

- raportul de expertiză nr. 1476 din 27.02.2014 (f.d. 147-150 vol. I);

- raportul de expertiză medico-legală nr. 160 din 19.02. 2014 (f.d. 155-157 vol. I);

- procesul-verbal de percheziție din 13.03.2014 la domiciliul lui Bratan Alexandru, domiciliat în Xxxxx, str. Xxxxx, care a predat benevol mai multe obiecte speciale pentru vânătoare (f.d. 164-167 vol. I);

- raportul de expertiză nr. 3162 din 08 aprilie 2014 (f.d. 177-183 vol. I);

- raportul de analiză din 25 aprilie 2014, cauza penală nr. 2014870009 (f.d. 194-216 vol. I);

- procesul-verbal de audiere a învinuitului Calășnicov Stanislav din 20 iunie 2014, potrivit cărui acesta a refuzat de a da declarații (f.d. 221 vol. I);

- procesul-verbal de audiere a martorului Manie Victor (f.d. 225-227 vol. I);

- rechizitoriul în cauza penală nr. 2014870077 privind învinuirea lui Calășnicov Stanislav în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 327 alin. (1) Cod penal (f.d. 230-260 vol. I);

- ordonanța de recunoaștere în calitate de document a materialelor anchetei de serviciu inițiată în baza sesizării la linia specializată anticorupție, referitor la vânătoria ilegală organizată în data de 09.02.2014 pe sectorul de responsabilitate al SPF „Cahul” (f.d. 3 vol. II);

- concluzia anchetei de serviciu inițiată în baza sesizării la linia specializată anticorupție referitor la vânătoria ilegală organizată în data de 09.02.2014 pe sectorul de responsabilitate al SPF „Cahul”, fiind propusă aplicarea sancțiunii disciplinare prevăzută de art. 35 lit. c) al Legii nr. 283 din 28.12.2011 „Cu privire la poliția de Frontieră” - muștrare aspră în privința mai multor persoane, inclusiv și maiorului Calășnicov Stanislav (f.d. 6-20 vol. II);

- raportul din 11.03.2014 a specialistului principal al direcției inspecție efectiv V. Manic (f.d. 21-22 vol. II);

- nota informativă privind cercetarea evenimentului de frontieră și controlul activității de serviciu a sectoarelor Poliției de Frontieră Cahul și Gotești din cadrul Direcției regionale SUD cu propunerea de inițiere a anchetei de serviciu pe cazul evenimentelor derulate la data de 09.02.2014 în proximitatea semnelor de frontieră 1260-1263 (f.d. 25-28 vol. II);

- fișa postului a șefului adjunct al sectorului poliției de frontieră Cahul a Direcției Regionale Sud Calășnicov Stanislav (f.d. 203-208 vol. II);

- declarațiile martorului Cîrjeu Ghenadie (f.d. 23-25 vol. III);

- declarațiile martorului Gîrneț Valeriu (f.d. 26-27 vol. III);

- declarațiile martorului Rotaru Vadim (f.d. 28-29 vol. III);

- declarațiile martorului Efimenco Maria (f.d. 38-40 vol. III);

- declarațiile martorului Cauzac Nicolae (f.d. 41-43 vol. III);

- declarațiile martorului Calanjov Nicolae (f.d. 44-45 vol. III);

- declarațiile martorului Stepanov Aliona (f.d. 48-50 vol. III);

- declarațiile martorului Belicov Sergiu (f.d. 54-56 vol. III);
- declarațiile martorului Donica Arcadie (f.d. 57-59 vol. III);
- declarațiile martorului Demerji Ion (f.d. 63-65 vol. III);
- declarațiile martorului Caranfil Fiodor (f.d. 66-67 vol. III);
- declarațiile martorului Sterpu Nicolae (f.d. 68-69 vol. III);
- declarațiile martorului Manic Victor (f.d. 117-120 vol. III);
- declarațiile martorului Bragagiu Vladimir (f.d. 123-124 vol. III);
- declarațiile martorului Chiciuc Roman (f.d. 132-134 vol. III);
- declarațiile martorului Unciuc Oleg (f.d. 135-136 vol. III);
- declarațiile martorului Bratan Alexandru (f.d. 151 vol. III);
- declarațiile inculpatului Calășnicov Stanislav (f.d. 137-147 vol. III).

Analizând ansamblul de probe administrate în cauză penală prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, instanța de apel a ajuns la concluzia că Calășnicov Stanislav urmează a fi achitat de săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 327 alin. (1) Cod penal, conform indicilor - *abuz de serviciu, adică folosirea intenționată de către o persoană publică a situației de serviciu în alte interese personale, dacă aceasta a cauzat daune considerabile intereselor publice*, din motivul că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

Din învinuirea înaintată inculpatului Calășnicov Stanislav, se observă că, acuzatorul de stat îi incriminează faptul că a săvârșit infracțiunea *de abuz în serviciu*, manifestată prin faptul că nu a perfectat careva acte de constatare, a tăinuit acest caz, a comunicat informație falsă șefului Direcției Regionale Sud a Poliției de Frontieră, Grosu Victor, referitor la situația reală în zona de frontieră cu România și nu a întreprins măsuri care fac parte din sistemul de control, inclusiv nu a înregistrat cazul și nu a înștiințat sau sesizat organul de urmărire penală despre infracțiunea săvârșită pe segmentul de frontieră care se află în supravegherea sa.

Analizând învinuirea înaintată lui Calășnicov Stanislav prin prisma probelor administrate la materialele dosarului, instanța de apel a constatat că, aceasta nu și-a găsit confirmare.

Instanța de apel a reținut că, în cadrul instanței de fond, nici pe parcursul urmăririi penale nu a fost dovedită prezența obiectului infracțiunii, realizarea laturii obiective și celei subiective a infracțiunii inculpatului și nici faptul cauzării de daune

în proporții considerabile.

Analizând argumentul apelantului asupra incorectitudinii stabilirii vinovăției lui Calășnicov Stanislav, instanța de apel a constatat că, aici instanța de fond a admis o eroare judiciară în latura penală, recunoscându-l pe Calășnicov Stanislav culpabil de o infracțiune, elementele căreia nu sunt conținute în actul de învinuire.

Instanța de apel audiind opinia participanților la proces, studiind materialele dosarului penal a considerat că, învinuirea imputată inculpatului Calășnicov Stanislav nu și-a găsit confirmare.

Astfel, instanța de apel a ajuns la concluzia, că instanța de fond și-a argumentat concluziile privind vinovăția inculpatului Calășnicov Stanislav doar pe fișa de post a inculpatului și planul de organizare a cooperării între sectoarele poliției de frontieră „Gotești” și „Cahul”.

Astfel, în sentința contestată s-a indicat că, conform fișei de post inculpatul Calășnicov Stanislav contribuie la asigurarea controlului frontierei de stat pe sectorul de responsabilitate. Efectuează personal controlul asupra îndeplinirii sarcinilor stabilite prin ordinele, indicațiile și dispozițiile departamentale și raportează despre rezultatele obținute șefului subdiviziunii.

Instanța de apel a menționat că, din materialele dosarului nu se denotă faptul că Calășnicov Stanislav a ignorat obligațiunile funcționale rezultate din fișa postului, prin neîndeplinind sarcinilor de serviciu stabilite prin ordinul șefului DR Sud Grosu Victor, or, ultimul nu i-a dat nici un ordin, mai mult decât atât, în acea zi inculpatul nici nu a discutat cu el, fapt recunoscut însăși de Grosu Victor în calitate de martor, care a declarat că „a sunat pe șeful de sector Cahul, Musteață Nina, ca să verifice informația primită. Ulterior i-a raportat că s-a deplasat la fața locului maiorul Calășnicov Stanislav...”, precum și conform descifrărilor telefonice care demonstrează faptul că Calășnicov Stanislav la data de 09.02.2014 nu a luat legătura telefonică cu Grosu Victor (f.d. 194-216 vol. I).

Astfel, rezultă faptul că Calășnicov Stanislav a fost telefonat de către șeful SPF Cahul, Musteață Nina, care i-a dat indicații să se deplaseze în teritoriu, să aprecieze situația și să i-a măsurile corespunzătoare situației.

Referitor la argumentul invocat de instanța de fond că, din planul de organizare a cooperării între sectoarele poliției de frontieră „Gotești” și „Cahul”, la data de 09.02.2014, Calășnicov Stanislav a avut sarcina la intensificarea controlului frontierei de stat, să fie supravegheată direcția de joncțiune și să fie efectuată cu o intensificare

sporită a forțelor și mijloacelor, instanța de apel l-a apreciat critic, or conform planului respectiv la data de 09.02.2014, răspunderea în privința supravegherii joncțiunii dintre SPF Cahul și SPF Gotești revenea SPF Gotești, or, pct. 1) alin. (3) din plan, expres prevede: „Supravegherea direcțiilor de joncțiune să fie organizată: SPF „Gotești” în cooperare zilnică cu SPF Cahul să planifice, după posibilitate, minim o patrulă timp de 24 ore pe direcția de joncțiune anume în zilele impare a fiecărei luni pare. SPF Cahul la rândul său, să asigure supravegherea direcției de joncțiune în zilele pare a fiecărei luni impare cu minim o patrulă timp de 24 ore”.

Din cele relatate, în cadrul examinării cauzei s-a dovedit cu certitudine că așa cum ziua de 09.02.2014 era o zi impară, a unei luni pare, obligația de supraveghere a sectorului dat era în sarcina SPF Gotești, dar nu a SPF Cahul. Așa cum SPF Gotești nu și-a îndeplinit sarcinile, patrula SPF Cahul, a fost nevoită de a verifica acest sector, motiv din care a întârziat în timp la întoarcerea la bază, fiind epuizați fizic și uzi în dependență de condițiile climaterice. Calașnicov Stanislav a fost nevoit de a-i transporta la SPF Cahul pe membrii patrulei cu permisiunea șefului SPF Cahul, Musteață Nina.

Instanța de apel a mai reținut că, potrivit procesului-verbal de cercetare la fața locului întocmit la 17.02.2014, nu dovedește faptul că urmele de vânatoare au fost create la 09.02.2014, până la ora 15.30, iar faptul că Bratan Alexandru a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiuni prevăzute de art. 233 Cod penal, nu denotă faptul că vânatoarea a avut loc în sectorul aflat în subordinea lui Calașnicov Stanislav. Bratan Alexandru audiat în calitate de martor a declarat că: „mistreții cu care s-au fotografiat erau lângă o stație de pompare la vre-o 200-300 m. în regiunea Chircani” (f.d. 151 vol. III).

Acest sector a frontierei de care a menționat martorul Bratan Alexandru se află la o distanță de 10 km de semnul de frontieră 1260-1261.

Fotografiile care sunt anexate la materialele cauzei (f.d. 2-77 vol. I) arată ora 10.00 și 11.00, sau după ora 17.00. Deci, fotografiile în cauză nici de cum nu puteau fi făcute pe sectorul de frontieră Cahul.

Totodată, instanța de apel a mai constatat că, nici în rechizitoriu (f.d. 230-258 vol. I) și nici în ordonanța de punere sub învinuire (f.d. 218-220 vol. I), nu este indicat în genere, în ce constă prejudiciul considerabil adus intereselor statului prin fapta incriminată lui Calașnicov Stanislav or, în săvârșirea infracțiunii imputate lui Calașnicov Stanislav lipsește semnul obligatoriu al componenței de infracțiune și

anume cauzarea de daune în proporții considerabile intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice sau juridice.

Astfel, acuzarea a avut obligația să indice expres care au fost urmările prejudiciabile în cazul în care a fost stabilită existența acestora, dar nu să se limiteze în a transcrie în învinuire textul legii, fără a încerca să demonstreze relevanța acestor prevederi legale cazului dat.

În ordonanța de punere sub învinuire și în rechizitoriu, nu s-a menționat despre daune, după cum a fost arătat mai sus, nici în proporții considerabile, așa că nu este nici un temei de a constata componența infracțiunii prevăzute de art. 327 alin. (1) Cod penal.

În acest context, instanța de apel a reținut următoarele: potrivit art. 113 Cod penal, calificarea oficială a infracțiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale, astfel, în sensul acestei norme de drept, instanța de fond era obligată să deducă din actele cauzei *„...determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componenței infracțiunii, prevăzute de norma penală”*, însă acest lucru a fost trecut cu vederea.

Instanța de apel a considerat că există multe dubii în probarea învinuirii inculpatului Calășnicov Stanislav de abuz în serviciu, iar în conformitate cu prevederile art. 8 alin. (3) Cod de procedură penală, conform cărora toate dubiile în probarea învinuirii unei persoane, care nu pot fi înlăturate în condițiile acestui cod, urmează a fi interpretate în favoarea învinuitului, inculpatului.

Instanța de apel nu a lăsat fără apreciere probele administrate de acuzare, ci le-a apreciat critic sub aspect comparativ cu cele ce confirmă nevinovăția lui Calășnicov Stanislav și a ajuns asupra soluției de achitare a inculpatului, având ca suport cele elucidate mai sus.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către procurorul în Procuratura de circumscripție Cahul, Cebotarie Vitali, prin care, indicând temeiul prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei instanței de apel, cu remiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță de apel, într-un alt complet de judecată.

În motivarea recursului declarat invocă următoarele:

- referitor la concluzia instanței de apel precum că, *„Colegiul judiciar mai reține că potrivit procesului-verbal de cercetare la fața locului întocmit la 17.02.2014 nu dovedește faptul că urmele de vânătoare au fost create la 09.02.2014, pînă la ora 15.30, iar faptul că Bratan*

Alexandru a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.233 Cod penal, nu denotă faptul că vânătoare a avut loc în sectorul aflat în subordinea lui Calășnicov Stanislav. Bratan Alexandru audiat în calitate de martor a declarat că : „ mistreții cu care s-au fotografiat erau lângă o stație de pompare la vre-o 200-300 metri în regiunea Chircani”, menționează că aceasta nu a luat în considerație rezultatele anchetei de serviciu (f.d. 6-20 vol. II) din care rezultă că Calășnicov Stanislav a fost împuternicit de către șeful său Gârneț V. de a verifica sesizarea privind vânatul ilicit;

- instanța de apel nu a luat în considerație documentele anexate (f.d. 85-116 vol. III) privind rezultatele urmăririi penale pe faptul vânatului ilicit, recunoscut de către mai multe persoane, inclusiv și de către Bratan Alexandru, care a avut loc la 09.02.2014 în timpul indicat de acestea, care au confirmat datele menționate în rechizitoriu privind circumstanțele vânatul ilicit, data și ora.

De menționat că, în decizia instanței de apel, pagina 26, este indicat că: *„nici în rechizitoriu (f.d. 230-258 vol. I) și nici în ordonanță de punere sub învinuire (f.d. 218-220 vol. I) nu este indicat în genere, în ce constă prejudiciul considerabil adus intereselor statului prin fapta incriminată lui Calășnicov Stanislav or, în săvârșirea infracțiunii imputate lui Calășnicov Stanislav lipsește semnul obligatoriu al componenței de infracțiune și anume cauzarea de daune în proporții considerabile intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice sau juridice”.*

Însă, conform ordonanței de punere sub învinuire (f.d. 219 vol. I), precum și în rechizitoriu (f.d. 237-238 vol. I) este expres indicat în ce constă daune considerabile cauzate intereselor publice, și anume:

Conform pct. 20 din anexa la Legea regnului animal, - drept adeverință pentru dreptul de vânătoare servesc carnetul de vânător, aprobat de Societatea Vânătorilor și Pescarilor din Republica Moldova, permisul (foaia, fișa pentru recoltare) eliberate de Societatea Vânătorilor și Pescarilor din Republica Moldova pentru vânătoarea sportivă a păsărilor de baltă și a animalelor cu blană sau autorizația de a vâna animale sălbatice copitate, eliberată de autoritatea silvică centrală.

De asemenea, conform prevederilor pct. 33 din anexa menționată pe teritoriul țării mistreții pot fi vânați de la 1 august până la 31 decembrie, căprioarele (femele) de la 1 septembrie până la 31 decembrie, iar căpriorii (masculii) pot fi vânați de la 15 mai până la 15 octombrie.

Vânătoarea a avut loc în zona de frontieră în perimetrul semnelor de frontieră 1261 și 1263, deși art. 32 alin (1) din Legea cu privire la frontiera de stat a Republicii Moldova,

se interzice vânătoarea de-a lungul frontierei de stat, pe o adâncime de 500 metri de la linia frontierei de stat către interior.

Potrivit art. 7 din Legea cu privire la frontiera de stat a Republicii Moldova - sistemul de control al frontierei asigură menținerea ordinii la frontiera de stat, în zona de frontieră și la punctele de trecere, fapt care a fost ignorat intenționat de către șeful-adjunct al SPF Cahul, maior Calășnicov Stanislav.

Potrivit art. 3 alin. (3) din Legea cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului, *polițistul este funcționar public cu statut special*.

Ca urmare, maiorul Calășnicov Stanislav nu a întocmit actele de constatare, prin ce a încălcat prevederile punctelor 51 și 59 din ordinului Departamentului Poliției de Frontieră nr. 22 din data de 25.01.2013 cu privire la aprobarea instrucțiunilor referitoare la organizarea activității de urmărire penală în cadrul Departamentului Poliției de Frontieră, și respectiv prevederile art. 273 din Codul procedură penală.

Prin acțiunile și inacțiunile sale intenționate, maiorul Calășnicov Stanislav, deținând funcția de șef-adjunct al SPF Cahul, a abuzat de situația de serviciu și a tăinuit acest caz, cu scopul de a demonstra că face față atribuțiilor de serviciu pentru a se menține în funcție, în acest sens a comunicat informație falsă șefului Direcției Regionale Sud a Poliției de Frontieră, Grosu Victor, referitor la situația reală în zona de frontieră cu România și nu a întreprins măsuri care fac parte din sistemul de control, inclusiv nu a înregistrat cazul și nu a înștiințat sau sesizat organul de urmărire penală despre infracțiunea săvârșită pe segmentul de frontieră care se află în supravegherea sa, faptă prejudiciabilă incriminată de art. 327 alin. (1) din Codul penal (f.d. 218-220).

6. Judecând recursul ordinar declarat, în raport cu actele cauzei, Colegiul penal lărgit ajunge la concluzia că, acesta urmează a fi respins, ca inadmisibil, din următoarele considerente de fapt și de drept.

Potrivit prevederilor art. 434 Cod de procedură penală, judecând recursul declarat împotriva deciziei instanței de apel, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție verifică legalitatea hotărârii atacate pe baza materialelor din dosar și se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în recursuri de titularii acestora.

În conformitate cu dispoziția art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța este în drept să-l respingă, ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate, în cazul în care se constată că, recursul nu a fost declarat cu respectarea condițiilor legale (este tardiv sau inadmisibil) ori nu este întemeiat legal (este nefondat). Recursul este nefondat atunci când hotărârea atacată este legală,

întemeiată și motivată.

Din textul recursului declarat se constată că, recurentul invocă drept temei art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală și anume că, *hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.*

Verificând actele cauzei, raportate la decizia recurată și criticele procurorului, instanța de recurs conchide că toate alegațiile formulate de recurent sunt vădit neîntemeiate, iar soluția instanței de apel este corectă și legală, din următoarele considerente.

Este necesar de a specifica că, invocând eroarea de drept prevăzută de pct. 6), procurorul menționează despre faptul că soluția instanței de apel nu cuprinde motivele pe care se întemeiază, admitând o eroare gravă de fapt, care a afectat concluzia.

În atare situație, Colegiul respinge, ca nefondate, alegațiile titularului dreptului de recurs în această parte reiterând faptul că, așa cum rezultă din textul deciziei atacate, instanța de apel și-a motivat soluția adoptată în conformitate cu prevederile art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală. Decizia cuprinde temeiurile de fapt și de drept care au dus la respingerea apelului declarat de procuror și admiterea apelului declarat de inculpat, cu casarea totală a sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Calășnicov Stanislav învinuit de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 327 alin. (1) Cod penal, a fost achitat din motivul că fapta acestuia nu întrunește elementele infracțiunii.

Deasemenea, Colegiul consideră relevant de a se expune, prin aducerea unor argumente subsidiare celor formulate de instanța de apel, privitor la corectitudinea soluției instanței de apel adoptată în această cauză.

Din învinuirea înaintată inculpatului Calășnicov S., se constată că, acuzatorul de stat îi încreditează faptul că *a săvârșit infracțiunea de abuz de serviciu, manifestată prin faptul că nu a perfectat careva acte de constatare, a tăinuit acest caz, a comunicat informație falsă șefului Direcției Regionale Sud a Poliției de Frontieră, Grosu Victor, referitor la situația reală în zona de frontieră cu România și nu a întreprins măsuri care fac parte din sistemul de control, inclusiv nu a înregistrat cazul și nu a înștiințat sau sesizat organul de urmărire penală despre infracțiunea săvârșită pe segmentul de frontieră care se afla sub supravegherea sa.*

În acest sens, Colegiul penal reține că, **obiectul infracțiunii de abuz de serviciu** îl constituie relațiile sociale cu privire la buna desfășurare a activității de serviciu în sfera publică, care presupune îndeplinirea de către o persoană publică a obligațiilor de

serviciu în mod corect, fără abuzuri, cu respectarea intereselor publice, precum și a drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice și a celor juridice.

Infracțiunea prevăzută de art. 327 alin. (1) Cod penal, este o *infracțiune formală*, și se consideră consumată din momentul producerii daunelor în proporții considerabile intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice sau juridice.

Conform alin. (2) art. 126 Cod penal, în cazul prejudicierii drepturilor și intereselor ocrotite de lege, caracterul considerabil al daunelor cauzate se stabilește luându-se în considerare gradul lezării drepturilor și libertăților fundamentale ale omului. Astfel, prin *daune în proporții considerabile intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice sau juridice*, se înțelege vătămarea ușoară sau medie a integrității corporale sau a sănătății, daune materiale care nu ating proporții mari etc.

Conform fișei de post a inculpatului Calășnicov S., acesta contribuie la asigurarea controlului frontierei de stat pe sectorul de responsabilitate, efectuează personal controlul asupra îndeplinirii sarcinilor stabilite prin ordinile, indicațiile și dispozițiile departamentale și raportează despre rezultatele obținute șefului subdiviziunii.

Verificând materialele dosarului, Colegiul penal a statuat că, Calășnicov Stanislav nu și-a ignorat obligațiile de serviciu rezultate din fișa postului, stabilite prin ordinul șefului DR SUD Grosu Victor, or, ultimul nu i-a dat nici un ordin, mai mult decât atât în acea zi inculpatul Calășnicov S. nici nu a discutat cu el, fapt recunoscut însăși de Grosu Victor, audiat în calitate de martor (f.d. 112-114 vol. I, 23-25 vol. III), precum și conform descifrărilor telefonice care demonstrează faptul că Calășnicov S. la data 09.02.2014 nu a luat legătura telefonică cu Grosu V. (f.d. 194-216 vol. I).

Conform planului de organizare a cooperării între sectoarele poliției de frontieră „Gotiești” și „Cahul” (f.d. 186 vol. II), la data de 09.02.2014, răspunderea în privința supravegherii joncțiunii dintre SPF Cahul și SPF Gotiești, revenea, conform pct. 1 alin. 3 din plan, SPF Gotiești. Însă, așa cum SPF Gotiești nu și-a îndeplinit sarcinile, patrula SPF Cahul a fost nevoită de a verifica acest sector, motiv din care a întârziat în timp la întoarcerea la bază.

Deasemenea, Colegiul penal ține să menționeze că, luând în considerație declarațiile martorilor Belicov Sergiu (f.d. 55 vol. III), Rotaru Vadim (f.d. 28 vol. III), Cîrjeu Ghenadie (f.d. 20 vol. III), Cauzac Nicolae (f.d. 41 vol. III), Calanjov Nicolae (f.d. 44 vol. III), Bragagiu Vladimir (f.d. 123 vol. III), ect., a fost dovedit cu certitudine faptul

că la 09.02.2014 până la ora 15.30 min. nu a avut loc nici o vânătoare ilegală pe porțiunea de sector patrulată de patrula aflată în subordinea SPF Cahul, iar Bratan Alexandru (recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 233 Cod penal) audiat în calitate de martor, a declarat că mistreții cu care s-au fotografiat erau lângă o stație de pompare la vreo 200-300 metri în regiunea Chircani (f.d. 151 vol. III), acest sector al frontierei aflându-se la o distanță de 10 km de la semnul de frontieră 1260-1261.

În această ordine de idei, Colegiul remarcă că, acuzarea în actul de învinuire nu a indicat în ce constă prejudiciul considerabil adus intereselor statului prin fapta incriminată lui Calășnicov S., or, în săvârșirea infracțiunii imputate ultimului lipsește semnul obligatoriu al componenței de infracțiune, și anume, cauzarea de daune în proporții considerabile intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice sau juridice.

Astfel, Colegiul lărgit consideră necesar de a remarca faptul constatat de către instanța de apel, care a concluzionat că, în acțiunile inculpatului Calășnicov S. nu sunt întrunite elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 327 alin. (1) Cod penal, iar acuzarea de stat nu a prezentat probe pertinente și concludente, care apreciate conform prevederilor art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală să dovedească faptul, că inculpatul intenționat, în interes material ori alte interese personale a cauzat daune în proporții considerabile intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice sau juridice, deoarece, potrivit analizei înlăptuite de către instanța de apel, probele administrate de către acuzatorul de stat prezintă doar presupuneri.

Colegiul penal, de asemenea, ține să atragă atenția asupra prevederilor art. 8 alin. (2) Cod de procedură penală, care stipulează că nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăția sa, deoarece acuzarea urmează să prezinte probe care ar confirma vinovăția persoanei de săvârșirea unei culpe, dar nu invers, precum și alin. (3) al normei indicate supra, potrivit căruia concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, în condițiile prezentului cod, se interpretează în favoarea bănuțitului, învinuitului, inculpatului.

În acest sens, Colegiul penal menționează și jurisprudența CtEDO, bazată pe prevederile art. 6 parag. 1 al Convenției, care impune, printre altele, ca, în îndeplinirea funcțiilor lor, membrii unui tribunal să nu pornească de la idea preconcepută că cel trimis în judecată a comis actul incriminat; *sarcina probei revine acuzării*, iar de situația

îndoielnică beneficiază cel acuzat (in dubio pro reo). În plus, „acuzarea” este cea care trebuie să-i indice persoanei acuzate faptele ce i se impută, pentru ca, astfel, aceasta să fie în măsură să-și pregătească apărarea în consecință; ea trebuie să ofere suficiente probe care să fundamenteze o eventuală declarație de culpabilitate (*CEDH, 06 decembrie 1988, Berbera, Messegue et Jabardo c/Espagne*).

În aceste condiții instanța de recurs consideră, că nu a fost constatată prezența în speța examinată a unor erori de drept, care ar servi drept temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei contestate.

Din considerentele expuse, Colegiul lărgit conchide că, la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art. 414-419 Cod de procedură penală, de aceea recursul ordinar declarat de procuror urmează a fi respins ca inadmisibil.

7. În conformitate cu prevederile art. 432, 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul lărgit al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

Respinge, ca inadmisibil, recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Cahul, Cebotarie Vitali, împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 18 aprilie 2017, în cauza penală privindu-l pe **Calașnicov Stanislav Xxxxx**, cu menținerea hotărârii atacate.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțarea integrală la data de **07 noiembrie 2017**.

Președinte:

Gordilă Nicolae

Judecători:

Guzun Ion

Covalenco Elena

Catan Liliana

Diaconu Iurie